



**RZECZPOSPOLITA POLSKA**  
**Rzecznik Praw Obywatelskich**

*Janusz KOCHANOWSKI*

**RPO - 598882 - I/08/AB**

00-090 Warszawa Tel. centr. 0-22 551 77 00  
Al. Solidarności 77 Fax 0-22 827 64 53

Warszawa, dnia 2 października 2008 r.

**Pani Hanna Gronkiewicz - Waltz**

**Prezydent**

**Miasta Stołecznego Warszawy**

Urząd m. st. Warszawy

Plac Bankowy 3/5

00 - 950 WARSZAWA

Z głębokim ubolewaniem przyjąłem informację o niedawnym wypadku niewidomego studenta na stacji metra Warszawa Centrum. Zdarzenie to wydaje się być tym bardziej przykre, że wypadku można było łatwo uniknąć dostosowując stacje warszawskiego metra do potrzeb osób niewidomych i niedowidzących.

Obowiązkiem władzy publicznej jest udzielanie wszelkiej pomocy osobom niepełnosprawnym tak, aby mogły one prowadzić życie w społeczeństwie, co jest jedną z koniecznych przesłanek poszanowania godności człowieka. Oznacza to przede wszystkim nakaz podejmowania działań chroniących życie osób niepełnosprawnych. Prawo ochrony życia jest bowiem pierwszym z praw człowieka, które w naturalny sposób warunkuje istnienie wszystkich dalszych wolności i praw. Z uzyskanych przeze mnie informacji wynika, że organizacje działające na rzecz ochrony praw osób niepełnosprawnych wielokrotnie postulowały o właściwe dostosowanie peronów warszawskiego metra do potrzeb osób niewidomych i niedowidzących, sugerując m.in. konieczność zamontowania na końcach peronów specjalnych pasów o odpowiedniej szerokości - łatwo wyczuwalnych laską bądź stopą a także odpowiedniego oznaczenia krawędzi schodów.

W związku z powyższym, w oparciu o art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich ( Dz. U. z 2001 r. Nr 14 poz. 147 ze zm.), zwracam się do Pani Prezydent z uprzejmą prośbą o udzielenie informacji na temat działań

podjętych przez władze Stolicy oraz zarząd warszawskiego metra zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Jestem głęboko przekonany, że właściwa reakcja na ten nieszczęśliwy wypadek przyczyni się do rozwoju Warszawy w kierunku miejsca przyjaznego i przystępnego dla osób niepełnosprawnych. Miarą jakości życia w dzisiejszym społeczeństwie jest bowiem poziom opieki, jaką otacza ono osoby najstarsze i najbardziej potrzebujące oraz poszanowanie ich godności.

*Łeuz ygray nauud  
pau kohawosk*